

Abstrakt

V posledních letech můžeme sledovat horlivé debaty o legalitě a morálních aspektech státem podporovaných cílených likvidací jak ze strany představitelů vlád, akademických kruhů, vojenských a policejních složek, zpravodajských služeb, lidsko-právních organizací, humanitárních institucí, tak i médií. Tyto debaty ještě zesílily po zabití Usámy bin Ládina, vůdce teroristické skupiny Al-Kájda, v květnu 2011.

Cílem mé práce je odpovědět na otázku, zda jsou cílené likvidace osob přípustným prostředkem boje proti terorismu. Legalita cílených likvidací je analyzována z pohledu mezinárodního práva, konkrétně práva lidských práv, mezinárodního humanitárního práva a práva mezinárodní bezpečnosti. Práce je složena ze šesti kapitol.

Kapitola první vymezuje základní pojmy používané v práci. Kapitola je rozdělena do dvou částí. Část první podává definici cílených likvidací. Část druhá definuje terorismus.

Kapitola druhá zkoumá legalitu cílených likvidací z pohledu práva mezinárodní bezpečnosti.

Kapitola třetí popisuje paralelní aplikaci práva lidských práv a mezinárodního humanitárního práva.

Kapitola čtvrtá analyzuje legalitu cílených likvidací v rámci práva lidských práv. Zaměřuje se na dva smluvní instrumenty, a to na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod.

Kapitola pátá analyzuje legalitu cílených likvidací z pohledu příslušných zásad mezinárodního humanitárního práva.

A kapitola šestá zkoumá, zda zabití Usámy bin Ládina bylo legální z pohledu mezinárodního práva. Daná kapitola je založena na informacích dostupných z médií.

Závěr pak shrnuje, za jakých okolností jsou cílené likvidace přípustným prostředkem boje proti terorismu podle mezinárodního práva.